

Mustafa Mahmud'un "Hayaletin Sonu (Nihâyetü'l Şibh)" Adlı Hikâyesinin Tahlili

Analysis of Mustafa Mahmud's "The End of the Ghost" Story

Hafsanur AKIN

Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Yabancı Diller Eğitimi Bölümü, Arap Dili Eğitimi
Anabilim Dalı
Gazi University, Gazi Faculty of Education, Department of Foreign Language Education,
Division of Arabic Language Education
hafsa.akin34@gmail.com
ORCID: 0009-0007-3544-7979

Makale Bilgisi / Article Information

Makale Türü / Article Types : Araştırma Makalesi / Research Article

Geliş Tarihi / Received : 10.01.2024

Kabul Tarihi / Accepted : 10.05.2024

Yayın Tarihi / Published : 30.06.2024

Yayın Sezonu / Pub Date Season : Haziran / June

Cilt / Volume: 2 • Sayı / Issue: 1 • Sayfa / Pages: 181-209

Atıf / Cite as

AKIN, H., (2024). Mustafa Mahmud'un "Hayaletin Sonu (Nihâyetü'l Şibh)" Adlı Hikâyesinin Tahlili, Lisani İlimler Dergisi, 2(1), 181-209.

İntihal / Plagiarism

Bu makale, en az iki hakem tarafından incelendi ve intihal içermediği teyit edildi.

This article has been reviewed by at least two referees and scanned via a plagiarism software.

Yayın Hakkı / Copyright®

LİDER, Lisani İlimler Dergisi, uluslararası, bilimsel ve hakemli bir dergidir. Tüm hakları saklıdır.

Journal of Linguistic Studies is an international, scientific and peer-reviewed journal.

All rights reserved.

Öz: Mısırlı filozof, doktor ve yazar olan tam adı Mustafa Kamal Mahmoud Hussein Al Mahfouz 1921-2009 yılları arasında yaşamıştır. Mustafa Mahmud, okul yıllarında başarılı olmasına rağmen öfkelenildiği bir dönemde okumayı bırakmış, ancak daha sonra okumaya geri dönmüştür. Tıp okuyarak 1953'te göğüs hastalıkları konusunda uzmanlaşmıştır. Ancak 1960'ta kendini yazarlık ve araştırmaya adanmıştır. Mustafa Mahmud, yazarlık kariyerinde masal, oyun ve gezi öykülerinin yanı sıra bilimsel, dini, felsefi, sosyal ve politik kitaplar yazmıştır. Toplamda 89 eseri bulunmaktadır. Bu çalışmada Mustafa Mahmud'un El-lezîne Daḥikü Hattâ El-Bukâ' adlı kitabında yer alan " Hayaletin Sonu (Nihâyetü'l Şibh)" adlı hikâyesinin tahlili yapılmıştır. Hikâye, uyuşturucu şebekesi lideri Sırtlan'ın ölüm döşeğinde ailesine bıraktığı vasiyet etrafında şekillenir. Sırtlan, mirasını hayır işlerine yönlendirir, ancak bu karar aile içinde çatışmalara yol açar. Hikâye, suç, cinayet ve ahlaki sorunları işleyerek bireylerin kişisel dönüşümlerini ele alır, insan doğasının karmaşıklığını vurgular. Bu çalışmada

hikâyenin konusu ve olay örgüsü, hikâyenin özeti, yazarın biyografisi, kahramanları, anlatım teknikleri, dil özellikleri, değerlendirme ve Arapça orijinalinden çevirisi bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Arap Edebiyatı, Mısır Edebiyatı, Kısa Öykü İncelemesi, Mustafa Mahmud, Ağlayana Kadar Gülenler, Hayaletin Sonu.

Abstract: Egyptian philosopher, physician and writer, full name Mustafa Kamal Mahmoud Hussein Al Mahfouz. He lived between 1921 and 2009. Although Mustafa Mahmoud excelled in school, he stopped studying during a period of anger, but later returned to it. He studied medicine, specializing in pulmonology in 1953. In 1960, however, he devoted himself to writing and research. In his writing career, Mustafa Mahmoud wrote fairy tales, plays and travelogues, as well as scientific, religious, philosophical, social and political books. In total, he has 89 works. This study analyzes the story "The End of the Ghost (Nihâyetü'l Şibh)" in Mustafa Mahmud's book *Al-leżîna Ḍahikū Ḥattâ Al-Bukâ'*. The story is centered around the will of the leader of the drug network, Sırtlan, left to his family on his deathbed. Sırtlan directs his inheritance to charity, but this decision leads to conflicts within the family. The story deals with the personal transformations of individuals through crime, murder and moral issues, emphasizing the complexity of human nature. This study includes the plot, summary of the story, author's biography, protagonists, narrative techniques, language features, evaluation and translation from the Arabic original.

Keywords: Arabic Literature, Egyptian Literature, Short Story Review, Mustafa Mahmud, Those Who Laugh Until They Cry, The End of the Ghost.

Giriş

Mustafa Mahmud, yazarlık kariyerinde masal, oyun ve gezi öykülerinin yanı sıra bilimsel, dini, felsefi, sosyal ve politik kitaplar yazmıştır. Toplamda 89 eseri bulunmaktadır. 44 adet Fikri kitap ve çalışması, 11 adet makalesi, beş adet romanı, yedi adet oyunu, dört adet seyahat edebiyat eseri ve sekiz adet kısa öykü kitabı vardır. Bu çalışmada, kısa öykü kitaplarından biri olan *El-leżîne Ḍahikū Ḥattâ El-Bukâ'* adlı öykü kitabında yer alan "Nihâyetü'l Şibh" adlı hikâye biçimsel ve içerik yönünden incelenmiştir. İncelemenin sonunda hikâyenin değerlendirmesi ve Arapça orijinalinden çevirisine yer verilmiştir.

A. Şekil (Biçim)Yönüyle İnceleme

Bu incelemede Mustafa Mahmud'un yazdığı "*El-leżîne Ḍahikū Ḥattâ El-Bukâ'*" adlı öykü kitabı kullanılmıştır. Bu kitap 1997 yılında mısırdaki bulunan Ehbâr el-Yevm yayınevi tarafından basılmıştır. İncelemesi yapılan "Hayaletin sonu" adlı hikâye, kitabın 35. ve 46. Sayfaları arasında yer almaktadır. Kitabın tümü 102 sayfadır.

B. İçerik Yönüyle İnceleme

Bu bölümde yazarın hayatı, hikâyenin özeti, hikâyenin tahlili, konusu, türü, hikâyenin bitişi ve hikâyenin değerlendirilmesine yer verilecektir.

1. Yazarın Biyografisi

Mustafa Mahmud, 27 Aralık 1921 tarihinde Mısır'ın Menoufia Valiliği'ne bağlı Mit Khaqan köyünde dünyaya geldi. Soylu bir aileden gelerek soyu Ali Zeyn el-Abidin ile son bulmuştur. Babasının uzun süren felç sonucu 1939 yılında vefat etmesi, Mahmud'un hayatına erken yaşlarda derin izler bırakmıştır. İlköğrenimine köyündeki yerel okullarda başlayan Mahmud, akademik başarılarına rağmen, bir dönem okulu bırakma kararı almıştır. Ancak, daha sonra eğitimine geri dönerek başarılı bir öğrenim süreci geçirmiştir.

Tıp alanındaki ilgisi, Mahmud'u 1953 yılında Kahire Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne yönlendirmiştir. Göğüs hastalıkları alanında uzmanlık eğitimi almış ve tıp alanındaki bilgi birikimini derinleştirmiştir. Tıp eğitiminin ardından, Mahmud kariyerine yazarlık ve araştırmacı olarak yönelmiş ve 1960 yılında tıp alanındaki uzmanlığını yazarlıkla birleştirmiştir.

Mahmud'un kişisel yaşamı da onun hayatındaki önemli bir unsurdur. İki evlilik yapmış olan Mahmud'un ilk evliliği 1961 yılında gerçekleşmiş ve 1973 yılında boşanma ile sonuçlanmıştır. Bu evlilikten dünyaya gelen "Emel" ve "Adham" adındaki iki çocuğu, Mahmud'un hayatındaki aile bağlarını şekillendirmiştir. İkinci evliliği ise 1983 yılında gerçekleşmiş, ancak 1987 yılında boşanmayla son bulmuştur.

Mahmud'un yaşamının belirli dönemlerinde, Mısır'daki ünlü Sufi türbelerinden biri olan Al Mahatta'nın yanındaki Mitt al-Karmaa'da yaşamış olması, onun düşünce yapısı ve eserlerine derin bir etki bırakmıştır. Bu coğrafyada geçen yaşantısı, Mahmud'un fikir dünyasının şekillenmesine katkıda bulunmuştur.

Mustafa Mahmud'un kariyeri, geniş bir eser yelpazesi ile dikkat çeker. Toplamda 89 eseri bulunan Mahmud, eserlerinde masal, oyun, gezi öyküleri, bilimsel, dini, felsefi, sosyal ve politik konulara odaklanmıştır. Mahmud'un yazı tarzı, eserlerini çekici, derinlikli ve sade kılmıştır. Eserlerinden bazıları şunlardır:

1. Felsefi ve Dini Eserler

"İslam İnanç Esasları" (أصول العقيدة الإسلامية), "Dinde Reform ve İslam Ümmeti" (الإصلاح الديني وأمة الإسلام).

2. Bilimsel Eserler

“Modern Tıp ve İslam” (الطب الحديث والإسلام) , “Göğüs Hastalıkları Atlası” (أطلس الأمراض الصدرية).

3. Sosyal ve Politik Konulu Eserler

“İslam ve Modern Toplum” (الإسلام والمجتمع الحديث) , “Siyasi Ahlak” (الأخلاق السياسية).

4. Edebiyat ve Kültür Eserleri

“Mit Khaqan: Bir Köy Hikâyesi” (ميت خاقان: قصة قرية) , “Edebiyat ve Hayat” (الأدب والحياة).

5. Hikâye ve Masal Kitapları

“Altın ve Gümüş Kafes” (قفص الذهب والفضة) , “Şehirler ve Rüyalar” (المدن والأحلام) “Ağlayana Kadar Gülenler” (الذين ضحكوا حتى البكاء).

6. Tefsir ve İslam İlimleri

“Kur’an Tefsiri” (تفسير القرآن) , “Hadis İlimi” (علم الحديث).

Mustafa Mahmud aynı zamanda *Zikriyat* kanalında yayınlanan 400 bölümlük “*İlim ve İman*” adlı televizyon programında sunuculuk yapmıştır. Sonuç olarak, Mustafa Mahmud, Mısır ve Arap dünyasında önemli bir entelektüel figür olmuş, hem akademik kariyeri hem de geniş eser yelpazesi ile bu coğrafyada iz bırakmış bir düşünür ve yazardır.

2. Hikâyenin Özeti

Mustafa Mahmud’un *El-lezîne Dâhikū Ḥattâ El-Bukâ’* adlı kitabında yer alan “Hayaletin Sonu (Nihâyetü’l Şibḥ)” adlı hikâyesini şu şekilde özetlemek mümkündür:

Büyük bir uyuşturucu şebekesinin lideri olan Sırtlan’ın ölüm döşeğinde, ailesine bıraktığı vasiyet, milyonlarca dolarlık bir mirası, hayır işlerine yönlendirme ve aile üyelerinin yaşam tarzını değiştirme talebini içerir. Ancak, Sırtlan’ın oğullarından en küçük oğlu, babasının bu ani değişimine direnir ve kabullenmeyerek karşı çıkar.

Sırtlan’ın vasiyeti, küçük oğlanı zorlayıcı ahlaki kararlarla yüzleşmeye itmektedir. Bu da küçük oğlanı, babası ve kardeşleri ile bir anlaşmazlık içine düşürür ve hayatı boyunca sadece kendi çıkarlarını düşünüp ona göre hareket eden küçük oğlan, yine kendi çıkarları doğrultusunda beklenmedik bir hareketle kardeşlerine silah çekip mirasçıları ortadan kaldırır. Ardından tüm paraları yanına alıp aracına atlayarak Mısır’dan Libya’ya doğru yola çıkar ancak Libya’nın uçsuz bucaksız çölünü aşmak kolay olmaz ve yolda karşılaştığı sorunlar sonrasında aracından inip yayan devam etmek zorunda

kalır. İyice yorgun düşüp bir kum tepesinin üzerinde hafif bir uykuya daldığı sırada boynuzlu yılanın ısırtığıyla kendine gelir ve o trajik sonun geldiğini anlar.

3. Hikâyenin Tahlili

Tahlili yapılacak hikâye, olay örgüsü, konu, karakterler, zaman, mekân anlatıcının bakış açısı, dil ve üslup açısından değerlendirilir. Bu kısımda hikâyenin konusu ve olay örgüsü, başkahraman ve diğer kahramanlar, mekânlar, olayların kronolojik sıralaması, anlatım yöntemi ve bakış açısı, kullanılan anlatım teknikleri, sembol ve benzetmeler, dil ve üslup özelliklerinin incelemeleri bulunacaktır.

3.1. Hikâyenin Konusu ve Olay Örgüsü

Hikâye, büyük bir uyuşturucu şebekesinin lideri olan Sırtlan'ın ölüm döşegindeki vasiyeti etrafında gelişir. Sırtlan, ailesine milyonlarca dolarlık miras bırakırken, vasiyetinde bu paraların hayır işlerine yönlendirilmesini ve ölümünden sonra ailenin yaşam tarzına ters düşen değerlere bağlı kalmasını ister. Ancak Sırtlan'ın oğulları, babalarının ani değişen taleplerine direnirler. Çatışma, aile içinde suçlar, cinayetler, miras paylaşımı ve çeşitli etik sorunları beraberinde getirir. Hikâye, aile üyelerinin bu değişimle nasıl başa çıktığını, ahlaki değerlerin sorgulanışını ve suçun yarattığı etik sorunları ele alarak bir dizi olay örgüsü geliştirir. Olaylar, Sırtlan'ın ölümü, vasiyetin kabul edilip edilmemesi, aile içindeki çatışmalar, suçların ve cinayetlerin ortaya çıkması gibi unsurları içerir. Karakterler arasındaki çatışmalar, dramatik anlar ve ahlaki sorular, hikâyenin temelini oluşturur. Sonunda, hikâye, trajik bir sonuçla tamamlanır.

3.2. Hikâyenin Karakterleri

Hikâyeyi oluşturan kahramanlar: Sırtlan takma adıyla bilinen milyoner baba, isimleri belirtilmeyen Büyük Oğlan, Ortanca Oğlan ve Küçük Oğlan. Diğer karakterler: Doktor, Boynuzlu yılan.

3.2.1. Hikâyenin Başkahramanları

Büyük Milyoner (Sırtlan): Hikâyenin merkezi karakteridir. Zengin bir işadamı ve çetelerle ilişkisi olan bir suç patronudur. Ölüm döşegindeyken, milyonlarca dolarlık servetini çocukları arasında paylaşmak ve hayır işlerine harcamak isteyen bir vasiyet yazdırır. Zenginlik ve güçle örülü geçmişiyile, ölüm anındaki içsel çatışmaları hikâyenin temelini oluşturur.

Büyük Oğlan: Sırtlan'ın en büyük oğlu. Babasının işlerine aşına, suç dünyasında yetişmiş bir karakterdir. Babasının vasiyetine karşı çıkmaz ve son arzusunu yerine getirip korumak için kardeşleriyle çatışır.

Ortanca Oğlan: Aile içindeki dengeyi sağlamaya çalışan, daha sakin ve düşünceli bir karakterdir. Büyük Oğlan ve Küçük Oğlan arasında bir aracı rolü üstlenir. Babasının vasiyetini yerine getirmek ve aileyi birleştirmek için çabalar.

Küçük Oğlan: Göz önünde olan ikinci kahramandır. Babalarının suçlu yaşam tarzına en çok uyan, asi ve isyankâr bir karakterdir. Hayatın gerçeklerini kabullenmekte zorlanır ve babasının vasiyetine karşı çıkar.

Doktor: Hikâyenin ilerleyen bölümlerinde Büyük Milyoner 'in sağlık durumu hakkında bilgi veren doktor karakteri. Ölüm sürecindeki büyük olayların tetikleyicisi olarak ortaya çıkar.

Boynuzlu Yılan: Hikâyenin sonlarına doğru çölde ortaya çıkan bir tehdit olarak karşımıza çıkan sembolik bir karakter. Büyük Milyoner 'in ölümüyle bağlantılı olarak trajik bir sona sebep olur.

3.3. Hikâyenin Anlatım Yöntemi

Bakış açısı, anlatım odaklı metinlerde, vuku bulan olayların ve bu olayların kurgusunu oluşturan mekân, zaman, karakterler gibi faktörlerin görülmesi ve aktarılmasıdır. Sunulan bilginin kim tarafından ve kime nakledildiği sorularına verilen cevaptır (Aktaş, 1984, s. 73-74). Bu hikâyede aktarılan bakış açısı hâkim bakış açısıdır. Hâkim bakış açısında anlatıcı kişi, olayların öncesini, içinde buldukları ruh hallerini ve sonrasını sınırsız bir şekilde görür ve nakleder. Her şeyi bilip her şeye hâkimdir. Aktarma sırasında anlatma ya da gösterme yöntemini kullanabilir. Hem dışarıdan olayları izler, konuşmaları takip eder, hem de kahramanların iç dünyalarında hissettiklerini nakleder. Zihinlerinden geçeni en ince ayrıntısına kadar anlatır. Kısacası hâkim anlatıcı hem dışarıya hem içeriye hâkim bir konumdadır (Çetin, 2004, s. 106-108) Bu bağlamda hikâyenin girişinde Sırtlan, vasiyetini yazdırırken oğlanlarının ruh hali çok başarılı tasvir edilmiştir:

“Ölüm döşeginde olan Büyük Milyoner...

Dört oğlunu etrafına topladı ve en büyük oğluna, daha önceki tüm vasiyetlerini ortadan kaldıracak olan o son vasiyetini yazdırıyordu.

Adam titrek bir sesle vasiyetini yazdırırken, oğulları ise, sanki bu dinledikleri kişi babaları değil de yabancı biriyymiş gibi şaşkınlıkla ağızlarını açıp kalakaldılar.” (s. 1)

3.4. Hikâyede Sunulan Mekânlar

Mekânlar, hikâyenin gelişiminde önemli roller üstlenir ve okuyuculara karakterlerin çevresindeki dünya hakkında daha fazla bilgi sağlar. Bir yazar; olayların gerçekleştiği çevreyi tanıtmak, ortam hakkında bilgi vermek

ve böylelikle kahramanların daha iyi anlaşılmasını sağlamak amacıyla ve içinde bulunulan toplumun yansıtılması hedefiyle mekân unsurundan yararlanabilir. Bu bağlamda öykünün gerçekleştiği mekân idrak edilen zaman dilimine göre ya huzurun, mutluluğun yuvası ya da zulmün, cefanın, işkencenin uygulama merkezi olarak tasvir edilmektedir.

"Hayaletin Sonu" hikâyesinde geçen önemli mekânlar, hikâyenin atmosferini ve olayların gelişimini etkileyen unsurlardır. Önemli mekânlardan bazıları şunlardır:

Sırtlan'ın Malikânesi: Sırtlan'ın ailesinin yaşadığı ve hikâyenin temel olaylarının gerçekleştiği yer. Malikâne, ailenin zenginlik ve ihtişamını yansıtan, aynı zamanda içsel çatışmaların ve dramatik olayların merkezi. Sırtlan'ın ölüm döşeğinde bulunduğu ve vasiyetini açıkladığı yer. Bu mekân, ailenin kaderinin belirlendiği ve önemli kararların alındığı bir yer olarak hikâyede belirgin bir rol oynar.

Libya çölü: Küçük oğlanın tüm mirası alıp Mercedes aracıyla aşmaya çalıştığı yer:

"Belki yedi saat geçti... Ya da daha fazla.

Tam olarak hatırlamıyordu... çünkü onun için zaman, karşılıklı olarak kurşun yağdırdıkları sırada, saate isabet eden kurşun sonrası durmuştu... Bileğindeki kalın saat onu kurtarmıştı. Şimdi ise önünde gördüğü, gözünün alabildiğine uzayıp giden, kayalık ve kum tepeleriyle dolu bir çöl, ufuk çizgisinin ötesinden görünen şafak ve doğan güneş. Birkaç saat sonra kum, kavurucu ağustos sıcağıyla iyice kızacak... Şükürler olsun ki klima görevini yerine getiriyor." (s.8)

Yine Küçük Oğlanın birçok sorunla karşılaştığı mekân:

"Endişeli ve gergin saatler..."

Araba, zifiri karanlıktaki çölde, kara bir domuz gibi tekleyerek durdu.

Haritayı cebine koydu ve çantasını alıp indi.

Bir saat... iki saat... üç saat daha... ve artık bacakları çöktü... Yumuşak bir kum tepesi üzerinde yığılıp uykuya daldı..." (s.9)

Hayır Kurumları ve Yardım Projeleri: Sırtlan'ın vasiyetinde ailesine bıraktığı mirasın hayır işlerine yönlendirilmesini istediği yerler.

3.5. Olayların Kronolojik Sıralaması

Vaka zamanı olarak adlandırılan öykü zamanı olayların geçtiği anı kapsar. Nesnel zamanın tümünü kapsamaz. Nesnel zaman akıp gidebilir ama olaylar zamanın bir kısmında ortaya çıkar. (Çetin, Roman Çözümleme

Yöntemi, 131.) “Hayaletin Sonu” adlı hikâye, bir uyuşturucu şebekesinin lideri olan Sırtlan’ın ölüm döşeğindeki vasiyeti etrafında şekillenen bir dramatik yapıya sahiptir. Sırtlan, ailesine milyonlarca dolarlık bir miras bırakırken, vasiyetinde ailesini hayır işlerine yönlendirmelerini ve kendi değerlerine bağlı kalmalarını talep eder. Ancak, bu beklenmedik talepler, küçük oğlu ile kendisi ve kardeşleri arasında çatışmalara neden olur:

“Adam perişan bir ses tonuyla:

Bir milyon doları aranızda eşit bir şekilde bölüştürün kalan yedi milyon doları ise, vasiyetimdir: okul inşa ettirin, hastaneler, huzur evleri, eğitim kursları yaptırın. Bu hayır kurumlarının inşa edilmesi, idaresi ve korunması, yetimlerin, hastaların ve muhtaçların bunlardan faydalanması için büyük öğlum sorumlu olacak.

Küçük oğlu itiraz ederek:

-Ama baba, hiçbirimizin bunlarla ilgili en ufak bilgisi yok.

Adam titrek sesini yükselterek konuşmasına devam etti:

-Bankada da iki milyon dolar var bununla da camii, bakım evi ve Kur’an kursu inşa edilecek.

Oğlanlar, birbirlerinin suratına hayretle bakındılar ve küçük oğlan yine itiraz eden bir ses tonuyla:

-Seninle hayatımızı yaşarken, bunlar senden öğrendiğimiz şeyler değildi... Bizi çok farklı işler için yetiştirdin... Şimdi de gelmiş pat diye bambaşka bir role bürünmemizi istiyorsun. Sen hayatında bir kez olsun camii’ye girmemiş, iki rekât namaz kılmamış, Kur’an’ı bir kez bile açmamış, muhtaç olan birine kuruş vermemiş, din ile ya da hayır-hasenatla alakalı tek kelime etmemiş bir adamsın... Senden öğrendiğimiz şeyler, Kıbrıs’tan malları teslim alıp gizlice Mısır’a sokmak ve çeteye dağıtmak... Hızlı vapur, nakliye aracı, tır, helikopter kullanmak... Gerektiğinde taramalı tüfeğin, el bombasının, havan topunun nasıl çalıştığını... yüz lirayı bir milyona nasıl çevireceğimizi, bu uğurda sahil güvenlik ekipleri tarafından öldürülsek bile, hiçbir şeyden ve hiç kimseden korkmamayı...Herkesin satın alınabileceğini, yüz lirayı kabul etmeyen bin lirayı, bin lirayı kabul etmeyen bir milyonu kabul edeceğini... Paradan daha büyük bir şeyin olmadığını... Bütün insanların birer böcek olduğunu ve balla kandırılacaklarını, bala düşmeyen zehire düşeceğini... Dünyanın güvenli olmayan bir orman olduğunu ve bu ormanda hayatta kalabilmeyi sağlayan tek yolun “öldürülmeden önce öldür!” ilkesiyle hareket etmek olduğuydu.

İşte bunlar bize öğrettiklerini. Şimdi bunlardan farklı olarak konuşman için gerçekleşen yeni hiçbir şey görmüyoruz.” (s.1-2)

Bu öyküdeki zaman kavramı olayın bir gün içerisinde geçtiği, gündüz vuku bulduğu, gece de Küçük Oğlanın çölde ölümle yüz yüze bulunduğu bir zaman dilimi olarak ifade edilebilir. Zira burada olaylar özetlenmiş, önemli kısımları aktarılmıştır. Böylece genişletilmiş zamanda olaylar, nesnelere kahramana hatırlatma yapmaktadır. Akış esnasında karakterler çağrışımlarla ya da iç monologlarla bazen zamanın gerisine bazen de ilerisine gitmektedir. Bu durum Küçük Oğlanın bir zaman dilimi içerisinde konuşurken veya bir işle meşgulken çağrışım ve hatırlamalarla geriye gitmesi şeklinde ortaya çıkmaktadır:

"Büyük oğlan altıpatlarının tetiğiyle oynarken şöyle dedi:

- "Onlar çalıntı mal." Bu belki de babamızın ömründe söylediği tek doğru söz olabilir... ama söyledi... ve doğruydı... Ben de buna tanıklık ediyorum... Öldürdüğümüz sınır muhafızları, otel görevlileri ve İnterpol memurları... tanıklar. Bundan ötesini Allah görür ve şahittir." (s.6)

Bazen de ileriye gitmesi şeklinde ortaya çıkmaktadır:

"Gördüğü büyüklükteki bir boynuzlu yılan ısırtığının ona ne yapacağını biliyordu.

Hiç umut yok... Her şey bitti.

Çantayı açıp tomar tomar yığılmış milyonlarca dolara son bir kez bakmak için yüzüstü süründü.

Zehir kanında yayılmaya ve solunum merkezine ulaşmış solunum kaslarını felç etmeye başladı.

Sesi çatallaşmaya başlamıştı ve artık ruhunu teslim ediyordu. Şiddetli bir kum girdabı oluştu ve çantanın içindekileri çölün uçsuz bucaksız alanına dağıttı. Dolar yığınları birer toz zerreciği olup etrafa dağılıyordu...

Yavaş yavaş kapanan gözler önünde...

Sırtlan ailesinin en başına buyruk oğlu hayatını kaybetmişti.

Sonunda ölümü görmeye onu tatmak arasındaki farkı anladı.

Ne kadar da farklıydı." (s.9-10)

Hikâye, ailenin içsel çatışmalarını ve bu çatışmaların suç, cinayet, miras paylaşımı ve trajik olaylara evrilmesini anlatır. Sırtlan'ın ölümü, aile üyeleri arasındaki suçlarla birlikte ortaya çıkan bir dizi olayı tetikler. Oğullar, babalarının miras üzerindeki taleplerine direnir ve bu çatışma, hikâyenin temel dinamiğini oluşturur.

Mirastan yoksun kalmaya dair yaşanan çatışmalar, aile içindeki ilişkileri ve karakterlerin gelişimini etkiler. Suçlar ve cinayetler, hikâyenin karanlık

ve gerilim dolu atmosferini güçlendirir. Mirasın paylaşımı konusundaki anlaşmazlıklar, ahlaki çatışmaları tetikler ve karakterlerin kişisel dönüşümüne zemin hazırlar.

Hikâye, ahlaki çatışma, suçun etik sorunları ve kişisel dönüşüm temalarını işleyerek okuyucuya insan doğası, aile bağları ve yaşam tarzına sadık kalmak gibi evrensel konularda düşündürücü bir deneyim sunar. Bu anlatı, dramatik yapısı, karakter gelişimi ve tematik derinliğiyle edebi bir eser olarak değerlendirilebilir.

3.6. Hikâyede Bulunan Anlatım Teknikleri

Mustafa Mahmud'un bu hikayesinde geçen anlatım teknikleri, diyalog, iç monolog, geriye dönüş, iç çözümleme ve anlatma teknikleri bulunmaktadır.

3.6.1. Diyalog Tekniği

Hikâyede bulunan diyalog tekniği karakterlerin karşılıklı olarak iletişim kurmalarını ve birbirlerine düşüncelerini ve duygularını aktarmalarını sağlayan bir tekniktir. Hikâyede diyaloglar bazen baba ile oğullar arasında geçmektedir:

"Küçük oğlu itiraz ederek:

-Ama baba, hiçbirimizin bunlarla ilgili en ufak bilgisi yok.

Adam titrek sesini yükselterek konuşmasına devam etti:

-Bankada da iki milyon dolar var bununla da camii, bakım evi ve Kur'an kursu inşa edilecek." (s.2)

3.6.2. Monolog Tekniği

İç monolog tekniği, kahramanın iç dünyasında konuşma diliyle ifadelerde bulunduğu, bu sırada dilbilgisi kurallarına uyma endişesi taşımadığı bir anlatım yöntemidir. Bu ifadelerle okuyucuya, kahramanın iç dünyasında gözlem yapma fırsatı tanınır:

"Güneş batıyor, saatler yavaş ve ağır, benzin göstergesi sıfıra yaklaşıyor ve ikaz lambası yanıyor.

Haritaya göre sınıra ulaşmasına az kaldı... belki on kilometre belki daha az... Benzin beş-altı kilometre sonra biterse de... çantasını sırtlanıp geri kalanını yürüeyebilir..." (s.9)

3.6.3. Geriye Dönüş Tekniği

Hikâye içinde zaman unsuru incelenirken, bazen başvuru bir anlatım tekniği olan geriye dönüş tekniği bulunur. Bu öyküde, geriye dönüş tekniği, olup bitmiş olaylara zaman içinde geri dönülerek o anlardan aktarma yapma

yöntemi olarak kullanılmaktadır. Bu teknik, ileri bir tarihte anımsama veya önceden tutulmuş kayıtların okunması yoluyla gerçekleşir:

"Büyük oğlan altıpatlarının tetiğiyle oynarken şöyle dedi:

- "Onlar çalıntı mal." Bu belki de babamızın ömründe söylediği tek doğru söz olabilir... ama söyledi... ve doğrudu... Ben de buna tanıklık ediyorum... Öldürdüğümüz sınır muhafızları, otel görevlileri ve İnterpol memurları... tanıklar. Bundan ötesini Allah görür ve şahittir." (s.6)

3.6.4.Özetleme Tekniği

Hikâyede detaylara ve ayrıntıya yer vermeksizin anlatılan olay ya da koulardır:

"Hiç umut yok... Her şey bitti.

Çantayı açıp tomar tomar yığılmış milyonlarca dolara son bir kez bakmak için yüzüstü süründü.

Zehir kanında yayılmaya ve solunum merkezine ulaşıp solunum kaslarını felç etmeye başladı.

Sesi çatallaşmaya başlamıştı ve artık ruhunu teslim ediyordu. Şiddetli bir kum girdabı oluştu ve çantanın içindekileri çölün uçsuz bucaksız alanına dağıttı. Dolar yığınları birer toz zerreciği olup etrafa dağılıyordu...

Yavaş yavaş kapanan gözler önünde...

Sırtlan ailesinin en başına buyruk oğlu hayatını kaybetmişti.

Sonunda ölümü görmekle onu tatmak arasındaki farkı anladı.

Ne kadar da farklıydı." (s.10)

3.6.5. İç Çözümleme Tekniği

Öyküde var olan bir diğer anlatım tekniği iç çözümleme tekniğidir. Bu yöntemde anlatıcı araya girer, kahramanın duygu ve düşüncelerini okuyucuya aktarır, ancak bu aktarımda sübjektif olmaktan kaçınır. Zira eğer objektif bir tutum içerisinde aktarmaz, kendi hislerini ve düşüncelerini de eklerse anlatım gerçekçi olmaz. Bu bağlamda altı çizilmesi gereken bir husus; iç monologda eserin kahramanının konuştuğu ancak iç çözümlemede konuşanın anlatıcı olduğu gerçeğidir. (Aça, Başlangıçtan Günümüze Türk Edebiyatında Tür ve Şekil Bilgisi, (2009), 79.)

Hikâyede bu tekniğin kullanılmasına, Küçük Oğlanın yaşananlar karşısında geçmişe döndüğü ya da yaşadığı ânı değerlendirdiği duygu ve düşüncelerinin okuyucuya aktarılması örnek olarak verilebilir:

“Şerit seçiminde yanıldı mı?

Haritaya tekrar baktı ve parmağını uzun çizgiler üzerinde gezdirdi.

Evet... dairesel bir şeride girdi... ve bu, Libya sınırına ulaşmasının birkaç saat daha süreceği anlamına geliyor.

Hiç önemi yok... Su deposu da benzin deposu da dolu... biraz fazla hız, bu süreyi kısaltacaktır.” (s.9)

3.6.6. Anlatma Tekniği

Anlatıcının öykünün kahramanları hakkında bilgi vermesi, duygu ve düşüncelerinden bahsetmesi anlatma tekniğidir. Anlatan kişi iletmek istediği öyküyü ister yazılı olsun ister sözlü olsun okuyucu ya da dinleyiciye direk olarak aktarır. Tasarlanmış bir olay ile okuyucu arasında aracı konumundadır:

“Arabasının direksiyonunu salıverdi. Fırtınalı bir gecenin ardından ilk defa güvende hissediyordu... Hiçbir şey düşünmüyordu... hiçbir şeyden pişmanlık duymuyordu... Sadece kendini düşünüyordu. Daima böyle yaşamıştı... Kendinden başka hiçbir şey düşünmemişti. Ânı yaşıyordu... Babasının ona öğrettiği bilgeliğe inanıyordu. Bütün insanlar böcektir balla kandırılabilir. Bala düşmeyen de zehire düşer... Bir kere bile aile bağı ya da kan bağı hissetmedi... Babası ve kardeşleri onun için yalnızca çabucak zengin olma ve dolar toplama aracıydılar...” (s.7-8)

3.7. Hikâyede Kullanılan Sembol ve Benzetmeler

Hikâye bir hayli sembol yüklüdür ve benzetmeler kullanılmıştır.

Herkesin korktuğu Sırtlan lakaplı Milyoner, hayaletle benzetilmiştir:

“Ben ki: Mısır’ın, Şam’ın, Irak’ın, Tunus’un, Cezayir’in, İtalya’nın, Almanya’nın ve Yunanistan’ın güvenlik sistemlerini ezip geçen... Ben ki: kimsenin elini üstüne koyamadığı hayalet... Bugünse felç ve körlüğe yakalanmış, tekerlekli sandalyesini hareket ettirmekten bile aciz ben... Bağırsaklarımdan kan kaybediyorum ve yavaşça ölüyorum... Bir uyanığım bir kendimden geçiyorum...” (s.2)

Sırtlan’ın kalbi, yaşadığı suç ve kötülük dolu hayat sonrasında kömür karasına benzetilmiştir:

“Kalbi kömür karası. Yaşadığı hayat bize bunu gösteriyor...” (s.5)

Arabanın benzininin bitmesi ve çölün ortasında tekleyerek kalması kara bir domuzla benzetilmiştir:

“Araba, zifiri karanlıktaki çölde, kara bir domuz gibi tekleyerek durdu.” (s.9)

3.8. Hikâyenin Sonlandırılması

Öykü trajediyle bitmiştir. Küçük Oğlan, çölde yorgun düşüp uyuyakaldığı sırada boynuzlu yılan tarafından zehirlenerek ısırılınca çaresizliğe teslim olmuş, amacına ulaşamayacağını anlayıp ümitsiz bir çözümsüzlük içinde son nefesini verirken çölün etrafına uçuşan dolarları seyrederek hayata gözlerini kapamıştır.

3.9. Dil ve Üslup

Mustafa Mahmud hikâyesinde, eskiden doktor olmasının etkisiyle bazen tıbbi terimler ve bazı hastalık isimleri ayrıca İngilizce kökenli yabancı kelimeler ve Mısır lehçesi olarak bazı ammice kelimeler kullanmıştır. Mısır lehçesi olarak: araba ve arabalar anlamında 'العربة' 'عربات', fark anlamında 'الفارق', silah anlamında 'الطبنجة', lamba anlamında 'اللمبة' kelimesi; İngilizce kökenli kelimelerden milyoner anlamında 'المليونير', Amerikan para birimi olan dolar 'الدولار', helikopter kelimesi 'الهليكوبتر', gazino anlamında 'الكازينو', villa kelimesi 'الفيللا', doktor kelimesi 'الدكتور' İnterpol yetkilileri anlamında 'الضباط انتربول', Mercedes kelimesi 'المرسيدس', benzin kelimesi 'البنزين', gümrükler anlamında 'الجمارك', kilometreler kelimesi 'الكيلومترات' kelimeleri hariç fasih ve edebi bir dil kullanmıştır. Ayrıca yazar, bilinç akımı üslubu yardımıyla olayı tüm yönleriyle aktarabilmek için hatırlamalara, çağrışımlara, zihinsel yolculuklara yer vermiştir. Küçük oğlan ve babasının karşı karşıya kaldığı olayları ruhsal durum ve olgularla desteklemiştir.

Hikâyede cümlelerin uzun olmaması ve diyalogların bolca kullanılmış olması anlatımın yalın olmasına katkı sağlamıştır. Anlatım oldukça sade ve akıcı aynı zamanda okuyucuyu sürükleyicidir. Seçilen kelimeler özenli ve konu ile tutarlıdır. Öyküde argo ve küfür ifadelerine yer verilmemiştir.

4. Değerlendirme

Mustafa Mahmud'un "Nihâyetü'l Şibh" adlı hikâyesinde; Sırtlan'ın ölüm döşeğindeki ruh hali, geçmiş hayatından duyduğu pişmanlık durumu, geçmişinden hayıflanıp oğullarına gelecekte daha güzel ve hayırlı şeyleri yapmaları konusundaki tavsiyeleri gibi öznel tutumlu anlatımı tercih etmesi, hâkim bakış açısının en güzel örneklerindedir. Anlatım, kahramanların iç ve dış dünyasına hâkimdir. Öykünün gerçekleştiği mekân, idrak edilen zaman dilimine göre çete toplantılarının yapıldığı, suç yuvası, zulmün, cefanın, işkencenin uygulama merkezi olan malikanedir. Hikâyede diyalog, iç monolog, özetleme, anlatma, iç çözümlenme ve anlatım teknikleri başarılı bir şekilde kullanılmıştır. Öyküde, nesnel zamana paralel olaylar özetlenmiş, daraltma yapılarak, önemli kısımları ile aktarılmıştır. Kötülük, ahlaksızlık ve her türlü pisliği yaşadığı ve yaptığı için Sırtlan'ın kalbinin kömür karasına benzetilmesi gibi başarılı benzetmeler kullanılmıştır. Küçük Oğlanın çölde ölece-

ği sırada çaresizlikle babasının ölüm hakkında söylediği sözleri hatırladığı zamanlarda geri dönüş tekniğinden yararlanılmıştır. Hikâyede çoğunlukla fasih bir dil kullanılmıştır. Bazen de tıbbi terimlere yer verilmiştir. Bu tercihte yazarın geçmişte doktor olmasının etkisi bulunmaktadır. Öykü hüznü bir sonla bitirilmiştir. Yazar hikâyeye ile gerçek hayattan alınmış, benzeri örnekleri rahatça görülebilecek bir aile çatışmasını ve dramatik sonunu gözler önüne sermiş, ahlâki zayıflıkların başa neler açabileceğini göstermiştir. Bu anlamda hikâyeye; bir aile ortamında yaşanması mümkün olan olaylar zinciri ile oldukça güçlü bir yönü, gerçekçiliği ile dikkat çekmektedir.

Kaynakça

Arkan, Zeynep. Ali Tantâvî'nin "İki Yetim (Yetîmân)" Adlı Hikâyesinin Tahlili, Pamukale Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 7/1 (30 Haziran / July 2020): 255-285.

https://ar.wikipedia.org/wiki/مصطفى_محمود

MUSTAFA MAHMUDUN HAYALETİN SONU (NİHAYETÜL EŞŞİBH) ADLI HİKÂYESİNİN ARAPÇA ORJİNALİNDEN ÇEVİRİSİ

HAYALETİN SONU

Ölüm döşeğinde olan Büyük Milyoner...

Dört oğlunu etrafına topladı ve en büyük oğluna, daha önceki tüm vasiyetlerini iptal ettirecek olan o son vasiyetini yazdırıyordu. Titrek bir sesle vasiyetini yazdırıyordu, oğulları ise, sanki bu dinledikleri kişi babaları değil de yabancı biriymiş gibi şaşkınlıkla ağızlarını açıp kalakaldılar.

Adam perişan bir ses tonuyla:

Bir milyon doları aranızda eşit bir şekilde bölüştürün kalan yedi milyon doları ise, vasiyetimdir: okul inşa ettirin, hastaneler, huzur evleri, eğitim kursları yaptırın. Bu hayır kurumlarının inşa edilmesi, idaresi ve korunması, yetimlerin, hastaların ve muhtaçların bunlardan faydalanması için büyük oğlum sorumlu olacak.

Küçük oğlu itiraz ederek:

-Ama baba, hiçbirimizin bunlarla ilgili en ufak bilgisi yok.

Adam titrek sesini yükselterek konuşmasına devam etti:

-Bankada da iki milyon dolar var bununla da camii, bakım evi ve Kur'an kursu inşa edilecek.

Oğlanlar, birbirlerinin suratına hayretle bakındılar ve küçük oğlan yine itiraz eden bir ses tonuyla:

-Seninle hayatımızı yaşarken, bunlar senden öğrendiğimiz şeyler değildi... Bizi çok farklı işler için yetiştirdin... Şimdi de gelmiş pat diye bambaşka bir role bürünmemizi istiyorsun. Sen hayatında bir kez olsun camii'ye girmemiş, iki rekât namaz kılmamış, Kur'an'ı bir kez bile açmamış, muhtaç olan birine kuruş vermemiş, din ile ya da hayır-hasenatla alakalı tek kelime etmemiş bir adamsın... Senden öğrendiğimiz şeyler, Kıbrıs'tan malları teslim alıp gizlice Mısır'a sokmak ve çeteye dağıtmak... Hızlı vapur, nakliye aracı, tır, helikopter kullanmak... Gerektiğinde taramalı tüfeğin, el bombasının, havan topunun nasıl çalıştığını... yüz lirayı bir milyona nasıl çevireceğimizi, bu uğurda sahil güvenlik ekipleri tarafından öldürülsek bile, hiçbir şeyden ve hiç kimseden korkmamayı... Herkesin satın alınılabileceğini, yüz lirayı kabul etmeyen bin lirayı, bin lirayı kabul etmeyen bir milyonu kabul edeceğini... Paradan daha büyük bir şeyin olmadığını... Bütün insanların birer böcek

olduğunu ve balla kandırılabilirlerini, bala düşmeyen zehire düşeceğini... Dünyanın güvenli olmayan bir orman olduğunu ve bu ormanda hayatta kalabilmeyi sağlayan tek yolun “öldürülmeden önce öldür!” ilkesiyle hareket etmek olduğuydu.

İşte bunlar bize öğrettiklerini. Şimdi bunlardan farklı olarak konuşman için gerçekleşen yeni hiçbir şey görmüyoruz.

-Yeni olan şey: ölüyor olmam... Babanız ölüyor... Yarın kurtların etini kemirdiği çürümüş bir kemik parçası olacağım ve ayakkabınızla ezip geçtiğiniz herhangi bir topraktan çok da farklı olmayan bir toprak...

-Bu senin için yeni olan bir şey değil. Her gün elemanlarının birer birer ölümüne şahit oluyordun. Cenazelerine katılıyordun. Bazen de onları sen öldürüyordun. Onları kendi ellerinle öldürüyordun... Ya da bazen onların ölüm emrini veriyordun hem de şu an bize camiler, bakım evleri, yetimhaneler ve Kur'an kursları inşa etmemizi söyleyen aynı dille.

-Çünkü bu defa ben ölüyorum... Ben ki: Mısır'ın, Şam'ın, Irak'ın, Tunus'un, Cezayir'in, İtalya'nın, Almanya'nın ve Yunanistan'ın güvenlik sistemlerini ezip geçen... Ben ki: kimsenin elini üstüne koyamadığı hayalet... Bugünse felç ve körlüğe yakalanmış, tekerlekli sandalyesini hareket ettirmekten bile aciz ben... Bağırsaklarımdan kan kaybediyorum ve yavaşça ölüyorum... Bir uyanığım bir kendimden geçiyorum...

Sayılı zamanım kaldı...

Binlercesine ölüm oluyordum bu doğru ama ölüme şahit olmakla onu birebir tatmak çok farklı. Çok büyük bir fark var... İşte bu yüzden sizin de ölümü benim tatmış olduğum gibi tatmanızı istemiyorum... Her şey değişmeli... Her şey!

Hata ettim çocuklar... Büyük halt ettim... Hatamı geç de olsa anladıysam da maalesef bu hiçbir şeyi değiştirmeyecek... Hata hatadır... Dinleyin!.. Bu son vasiyetimi uygulayın... Bu bir emirdir.

Babası da tabancayı sıkıca tutup parmağı tetikteyken şöyle bir salladı. Sonra büyük oğluna uzattı ve dedi ki:

Kim bu vasiyetime karşı çıkarsa, kardeşin de olsa çekinme bas tetiğe! Bu son talebim. Bu, bu dünyadaki son talebim. Öldür! Tereddüt bile etme! Vasiyetime sadık kal.

Bankadaki ve kasadaki paralar, bana ait değil. Bana ait olmayanı miras bırakamam. Onlar çalıntı para.

Düşünecek bir şey yok. Nasıl yakıp yıktıysam, şimdi de bu paralarla yeniden inşa edilecek. Yok ettiğim hayatlar kadar yeniden hayat oluşturulacak.

-peki ya apartmanlar?

Küçük oğlan titrek bir sesle bunu sordu:

-Açık arttırmada satılacak ve elde edilen miktarla da yine hayır işlenecek.

-Peki ya gazino... Milano otelleri... Londra'daki silah satış şirketleri... Paris'teki daire... Cenevre'deki villa... Florida'daki dağ evleri...

-Hepsi satılacak. Kimseye fayda vermez onlar... Sizden birisi de sakın onlara el uzatmasın. O paralar yalnızca benim malım ve ben aynı amaç doğrultusunda onları bağışladım. Miktar olarak da zaten bir üniversite inşa etmeye yeter.

-Bize ne kaldı peki? Nasıl yaşayacağız?!

-Aranızda paylaşacağınız bir milyon dolar, dört milyon Mısır pound 'una denk geliyor. Yani her birinize bir milyon Mısır poundu. Bu da başlangıç olarak, şerefli bir hayata adım atmanız için yeterli...

Orta doğudaki en büyük uyuşturucu şebekesinin sahibi "Sırtlan"ın dudaklarından şeref kelimesinin çıkıyor olması oldukça abesti...

Sessizlik ve endişenin kapladığı bu ortamda garip bir uğultu belirdi.

Kardeşlerin hepsi, dudak bükerek ve sanki bir mucize beklercesine birbirlerinin yüzüne bakınıyorlardı.

Birdenbire korkunç bir şey gerçekleşti.

Sırtlan, büyük oğlunun elinden tabancayı çekip aldı ve yüzlerine doğrultup salladı. Daha sonra havaya ateş açmaya başladı... Oraya buraya sıkıp durdu... Oğlanlar korkuyla kaçışıp duvarlara yapışırken, adam sarsak bir ses tonuyla:

-Bu son dileğim... ölmeden önceki son dileğim ve uygulanması gerek.

Sesi soluğu kesildi.

Aniden sessizleşti. Başı göğsünün üzerine doğru düştü ve sükûnet içinde son nefesini verdi.

Herkes buz kesildi... Korku ve dehşete kapıldılar... Kimse tek kelime etmiyor ve kıpırdamıyordu... yalnızca kesik kesik nefes alıp verme sesi, hızla atan nabız ve donuk bakışlar...

Sonra küçük oğlan hareketlendi. Biraz öksürdü. Elini bir şey göstermek istiyormuşçasına boşlukta salladı. Bir şeyler söylemek istiyormuş gibiymi ama ne diyeceğini bilemedi.

Çok geçmeden kendini topladı ve haykırdı:

-Her şeyi yaptı. İşlenmedik suç bırakmadı. Çalıp çırpmadığı şey kalmadı. Tecavüz etmediği kadın yok... karışmadığı kötülük, peşinden koşmadığı rezillik bırakmadı... Şimdi ölüm döşeğinde, elden ayaktan kesilip gücünü kuvvetini yitirince, bir anda Allah dostu kesilip bütün mal varlığını hayır-haşenat işlerine ayırıyor; işi gücü camiler, Kur'an kursları, sığınma evleri ve yetimhaneler yaptırma kararı almak olmuş ve bizi mirastan mahrum ediyor. Olacak şey değil.

- Dün onu tedavi eden doktor, beyninde hücre kaybı keşfedildiğini söylemişti.

- Bunlar hiç şüphesiz can çekişme belirtileri.

- Sürekli baygınlık geçirip duruyor. Söyledikleri ciddiye alınmamalı.

Büyük oğlan sakın ama işkillenmiş bir şekilde şöyle dedi:

- Peki neden bu söylediklerini hakiki tövbe olarak baz almıyoruz?

Küçük oğlan sinirli bir şekilde:

- Gücünü kaybetmiş, her şeyini kaybetmiş kötürüm bir adamın tövbesi gerçek bir tövbe olamaz...

Ortanca oğlan arka çıkarak:

- Aynen öyle... Günahın gerçek manada tövbe etmek, ancak günah işlemeye gücü yettiği halde, kendi iradesi ve seçimiyle günahından kaçınan bir adamdan anlaşılabilir... Oysa iradesini, seçme hakkını ve gücünü kaybeden, tövbe iddiasında bulunuyorsa... Yalancıdır.

Büyük oğlan aynı sakın ses tonuyla:

- Tövbe niyet meselesidir. Allah'tan başka kimse niyetlerin samimi olup olmadığı hakkında hüküm veremez. Onu yalanlamak haddimize değil. Hiçbirimiz kalbinde ne olduğunu göremeyiz.

- Kalbi kömür karası. Yaşadığı hayat bize bunu gösteriyor...

Küçük oğlan şöyle dedi:

- Onun bu durumu, yüzme kabiliyetini kaybetmiş bir adamın denize girdiği için duyduğu pişmanlık hissiyle aynı.

Büyük oğlan cevap verdi:

- Yüzme kabiliyetini geri kazanmış olmasına rağmen sözünü yerine getirmemişse, ancak o zaman onu yalanla itham edebiliriz... Aynı misal... Babamız da hayata geri dönüp sıhhatini kazanmış olmasına rağmen, sözünü tutmayıp yine aynı suçları işlemeye devam ederse o zaman onu yalanla

itham edebiliriz. Tabii şu an bunu öğrenebilmenin hiçbir yolu yok.

- Ne demek istiyorsun?

- Vasiyet uygulanacak diyorum... İtiraz yolu yok... Uygulanması için elimden geleni ardıma koymayacağım.

Tabancasını çıkarıp masaya koydu ve ekledi:

- Ölünün bu son dileğine karşı çıkan olursa da... ona kavuşmaya hazırlansın.

Küçük oğlan korkuyla sıçradı ve şaşkınlıkla:

- Delirdin mi? Aklını mı kaçırdın? Bu bunağa inandın mı?!

Diğer iki oğlandan hafif ve kesik homurtular çıkmaya başladı:

- Bunak bir adamın aklına esmiş bir heveslik tövbe için kendimizi yüz milyon pounddan mahrum mu bırakacağız?

- Bu milyonları almamızın teriyle kazanmadık mı? Nasıl bizim malımız olmaz?

Büyük oğlan altıpatlarının tetiğiyle oynarken şöyle dedi:

- "Onlar çalıntı mal." Bu belki de babamızın ömründe söylediği tek doğru söz olabilir... ama söyledi... ve doğrudu... Ben de buna tanıklık ediyorum... Öldürdüğümüz sınır muhafızları, otel görevlileri ve İnterpol memurları... tanıklar. Bundan ötesini Allah görür ve şahittir.

- Sen de Allah'tan bahsetmeye başladın... daha dün birilerini öldürüyordun ne zaman Allah'ı tanır oldun.

- Ölümü görmekle onu tatmak çok farklı... Babamız sonunda bilgece konuştu. Bunu söylerken akli yerindeydi... sizden ölecek olan biri, solucanların kemirdiği birer kum tanesi ve ayakkabılarla üzerine basılıp geçilen toprağa dönüşecek, işte o zaman anlayacak büyük bir fark olduğunu... ölümü görmekle onu tatmak arasında büyük, hem de çok büyük bir fark olduğunu... ve hiçbiriniz bu kaçınılmaz sona uzak değilsiniz.

Şüpheli bir sakinlikle altıpatlarının tetiğiyle oynamaya devam etti.

- Saçmalıyorsun... kendinde değilsin... babamızın ölümü seni deliye çevirdi.

- Hiç bu kadar kendimde olmamıştım... Bilakis ilk defa suyun altından kafasını çıkarmış ve dünyanın gerçeklerini görmüş biri gibiyim.

- Neymiş dünyanın gerçekleri?

- Patlamak üzere olan bir balon... parlak ve güzel gökkuşağı renkleriyle

parıldayan bir balon... ama sonra bir anda yok oluyor.

- Vaiz mi oldun?

- Hayır sadece vasiyeti yerine getirmeye çalışıyorum.

Küçük oğlan:

- Bu sadece sözlü olarak söylenmiş bir vasiyet... Yazıldığı kâğıda değmez... Zaten imzalayacak kadar yaşayamadı bile... Bu sadece imzasız bir kâğıt parçasından ibaret ve hiçbir yargı ve hukuk bunu kabul etmez.

Ardından bir anda elini uzatıp kâğıdı kaptı ve sinirli bir şekilde onu parçalara ayırıp un ufak etti.

Büyük oğlan buz gibi bir bakışla ona baktı ve aheste bir yavaşlıkla cevap verdi:

- Ne zamandan beri yargıya ya da hukuka başvurur olduk? Ya da adaletin görüşünü alır olduk?

- Artık ortada vasiyet diye bir şey yok... her şey bitti.

Büyük oğlan çelik gibi çınlayan bir ses tonuyla ekledi:

- Vasiyet de benim!.. Kanun da benim!.. Adalet de benim!

Sonra küçük oğlan aniden hesapta olmayan bir hareketle altıpatlarını çıkarıp ağabeyine ateş açtı ve kurşun omzuna isabet etti. Aynı anda ağabeyi de elindeki tabancayla ona karşılık verdi ve bir anda kurşun yağmuru oluştu... Kardeşlerin hepsi karşılıklı ateş açarak yere serildiler. Katliam üç ölümle sonuçlandı... Küçük oğlan ölümden kurtuldu. Hazineye ve duvarda gömülü olarak saklanmış dolarlara doğru hızlı adımlar attı...

Hepsini büyük bir çantaya boşalttı. Mercedes'ine atlayıp hızla gaza bastı. Önüne de büyük bir harita yaydı ve bakınmaya başladı... Sınırın karşısındaki Libya çölüne giden güvenli bir rota araştırdı.

Sınır kapısının açılması ve gümrüklerin kaldırılmasının ardından en güvenli hedef Libya olmuştu.

Tereddüt dahi etmedi.

Arabasının direksiyonunu salıverdi. Fırtınalı bir gecenin ardından ilk defa güvende hissediyordu... Hiçbir şey düşünmüyordu... hiçbir şeyden pişmanlık duymuyordu...

Sadece kendini düşünüyordu. Daima böyle yaşamıştı... Kendinden başka hiçbir şey düşünmemişti. Anı yaşıyordu... Babasının ona öğrettiği bilgiye inanıyordu. Bütün insanlar böcektir balla kandırılabilir. Bala düşmeyen

de zehire düşer... Bir kere bile aile bağı ya da kan bağı hissetmedi... Babası ve kardeşleri onun için yalnızca çabucak zengin olma ve dolar toplama aracıydılar...

Buluşup sadece cinayet ve suç planlarını tartışan çete üyeleri... ve gecenin sonunda her biri en ufak bir pişmanlık duymadan uyumak üzere evlerine çekiliyordu.

Onun için vasiyet hikayesinde olan biten her şey deli saçmasıydı... Parantez içinde gelen anlamsız bir ara cümle gibiydi... Sonrasında hayatın akışı yeniden normal seyrine döndü... Cinayetler, kurşunlar, kaçışlar, ortadan yok olmalar...

Yeni hiçbir şey yok.

Gaza daha çok bastı...Mercedes rüzgarla yarışircasına yola atıldı.

***

Belki yedi saat geçti... Ya da daha fazla.

Tam olarak hatırlamıyordu... çünkü onun için zaman, karşılıklı olarak kurşun yağdırdıkları sırada, saate isabet eden kurşun sonrası durmuştu... Bileğindeki kalın saat onu kurtarmıştı. Şimdi ise önünde gördüğü, gözünün alabildiğine uzayıp giden, kayalık ve kum tepeleriyle dolu bir çöl, ufuk çizgisinin ötesinden görünen şafak ve doğan güneş. Birkaç saat sonra kum, kavurucu ağustos sıcaklığıyla iyice kızacak... Şükürler olsun ki klima görevini yerine getiriyor.

***

Birkaç saat daha mı geçti?

Gökyüzünde güneşi ve çölün kör edici beyaz bir parlaklığa dönüştüğünü görüyor.

İki kez durdu ve ön lastiği değiştirdi... Soğutma cihazını suyla doldurdu ve artık depoyu tekrar dolduracak suyu da kalmadı.

Çöl, hâlâ önünde sonsuz bir şekilde uzanırken, benzin deposunu kalan son yakıtla doldurmak için üçüncü kez durdu.

Şerit seçiminde yanıldı mı?

Haritaya tekrar baktı ve parmağını uzun çizgiler üzerinde gezdirdi.

Evet... dairesel bir şeride girdi... ve bu, Libya sınırına ulaşmasının birkaç saat daha süreceği anlamına geliyor.

Hiç önemi yok... Su deposu da benzin deposu da dolu... biraz fazla hız, bu süreyi kısaltacaktır.

***

Güneş batıyor, saatler yavaş ve ağır, benzin göstergesi sıfıra yaklaşıyor ve ikaz lambası yanıyor.

Haritaya göre sınıra ulaşmasına az kaldı... belki on kilometre belki daha az... Benzin beş-altı kilometre sonra biterse de... çantasını sırtlanıp geri kalanını yürüyebilir...

Endişeli ve gergin saatler...

Araba, zifiri karanlıktaki çölde, kara bir domuz gibi tekleyerek durdu.

Haritayı cebine koydu ve çantasını alıp indi.

Bir saat... iki saat... üç saat daha... ve artık bacakları çöktü... Yumuşak bir kum tepesi üzerinde yığılıp uykuya daldı... Tamamen gücünü kaybetmişti. Dakikalar geçmeden onu ateş gibi yakan bir ısıyla irkildi.

Gözünün ucuyla, boynuzlu yılanın, işini hallettikten sonra kuma dalmak için geri döndüğünü görüyordu.

Gördüğü büyüklükteki bir boynuzlu yılan ısırığının ona ne yapacağını biliyordu.

Hiç umut yok... Her şey bitti.

Çantayı açıp tomar tomar yığılmış milyonlarca dolara son bir kez bakmak için yüzüstü süründü.

Zehir kanında yayılmaya ve solunum merkezine ulaşır solunum kaslarını felç etmeye başladı.

Sesi çatallaşmaya başlamıştı ve artık ruhunu teslim ediyordu. Şiddetli bir kum girdabı oluştu ve çantanın içindekileri çölün uçsuz bucaksız alanına dağıttı. Dolar yığınları birer toz zerreciği olup etrafa dağılıyordu...

Yavaş yavaş kapanan gözler önünde...

Sırtlan ailesinin en başına buyruk oğlu hayatını kaybetmişti.

Sonunda ölümü görmekle onu tatmak arasındaki farkı anladı.

Ne kadar da farklıydı.

-SON-

ARAPÇA ORİJİNAL METİN

نهاية الشبح

المليونير الكبير الذي يموت .. جمع حوله أولاده الأربعة وراح يملى على أكبرهم وصيته الأخيرة التي سينسخ بها جميع وصاياه السابقة

إنه يملى بصوت متهدج ، والأولاد قد فتحوا أفواههم من الدهشة وكأنما يستمعون الى شخص آخر غير أبيهم الذي عرفوه

قال الرجل في صوت مهدم :

-هناك مليون دولار ستوزع عليكم بالتساوي أما السبعة ملايين دولار الباقية ، فوصيتي أن تبني بها مدارس ومستشفيات وملاجيء ودار مسنين ومعهد لتعليم الحرف. وعلى الأخ الأكبر انشاء هذه المؤسسات الخيرية وادارتها ورعايتها لتكون صدقة جارية ينتفع بها اليتيم والمريض والمحتاج

وارتفع صوت الابن الصغير معترضاً :

-ولكن يا أبي لا احد منا له خبرة بهذه الاشياء

واستمر الأب يعلى بصوته المتهدج :

-والاثنين مليون دولار في الخزينة يبني بها مسجد ومستوصف ومقرأه للقرآن

وتلفت الأبناء كل واحد يتصفح وجه الآخر في استغراب ، وعاد صوت الابن الأصغر ليعترض:

-ليس هذا ما تعلمنا منك خلال حياتنا معك .. لقد رببتنا على أعمال أخرى .. والآن تفاجئنا بدور جديد لانستطيع أن نقوم به . أنت في حياتك لم تدخل مسجدا ولم تصل ركعة ولم تفتح مصحفا .. ولم تعط مليما المحتاج .. ولم تحدثنا حرفا واحدا عن الدين أو الخير .. وكل ما تعلمناه منك هو كيف نستلم البضاعة من قبرص وندخل بها مهربة الى مصر.. وكيف نوزعها على الأعوان .. وكيف نقود اللنشات السريعة وعربات النقل والمقطورات والهيلكوبتر ، وكيف تستعمل البنادق السريعة الطلقات والقنابل اليدوية ومدافع الهاون عند اللزوم .. وكيف نحول المائة جنيه الى مليون ولو قتلنا في سبيل ذلك كل رجال خفر السواحل .. علمتنا الا نخاف أي شيء وألا نعبأ بحاكم ولا بمحكوم ولا بحكومة .. وأن كل الذمير يمكن شراؤها وأن الذمة التي لا تقبل المائة سوف تقبل الألف ، والتي لا تقبل الألف سوف تقبل المليون .. وأنه لا يوجد كبير يتكبر على المال .. وأن كل الناس حشرات يمكن اصطيادها بالعسل .. ومن لا يقع في العسل يقع في السم .. وأن العالم غابة لا أمان فيها .. وأن الشعار الوحيد الذي يصلح للتعامل في هذه الغابة .. هو .. أقتل قبل أن تقتل

هذا ما علمتنا اياه ولانرى جديدا قد جد حتى تقول لنا كلاما آخر .

-الجديد أي أموت .. أنا أبوكم يموت .. وغدا أصبح رمة يأكلها الدود . ترابا لا يختلف كثيرا عن التراب الذي تطأونه بعناكم

-هذا ليس أمرا جديدا عليك . فقد كنت ترى الموت حولك كل يوم يختطف أعوانك .. واحدا بعد آخر .. وكنت تمشي بنفسك في جنازاتهم ، وكنت أحيانا تقتلهم . أنت الذي كنت تقتلهم بيدك .. أو تصدر الأمر بقتلهم بنفس اللسان الذي يملأ علينا الآن هذا الكلام عن بناء المساجد والملاجيء ودور الإيتام والمقارء.

-لأن هذه المرة أنا الذي أموت .. أنا الذي دوخ أجهزة الأمن في مصر والشام والعراق وتونس والجزائر وإيطاليا وألمانيا واليونان .. أنا الشبح الذي لم يكن أحد يستطيع أن يضع يده عليه .. انا اليوم معتقل بالشلل والعمى وبكرسى لا أستطيع أن أبرحه .. وأنا انزف الدم من أعماي وأموت ببطء .. وأصحو وأعود إلى الغيبوبة

والدقائق التي تبقت لي قليلة معدودة . لقد كنت أصنع الموت للالوف .. هذا صحيح . ولكن رؤية الموت تختلف كثيرا عن تذوقه .. الفارق كبير .. وأنا لا اريدكم أن تذوقوه كما أدوقه .. لا بد أن يتغير كل شيء .. لا بد أن يتغير كل شيء .. لقد أخطأت يا أولادي .. أخطأت بفضاعة ربما اكتشفت خطئي بعد فوات الآوان .. ولكن هذا لا يغير شيئا من النهاية .. أن الخطأ هو الخطأ .. اسمعوا .. هذه الوصية الجديدة هي التي يجب أن تنفذ .. هذا أمر .

وحاول أن يخرج الطنبجة من جيبه . فلم يستطع .. وطلب من ابنه الكبير أن يناوله الطنبجة ومد الابن الكبير يده في جيب أبيه وأخرج الطنبجة وناولها له ... فأمسكها الأب في اعزاز وراح يلوح بها وأصابه على الزناد ، ثم ناولها لابنه الكبير قائلا :

- من يخالف هذه الوصية أطلق عليه النار ولو كان أخاك .. هذا آخر أمر .. هذا آخر أمر لي في هذه الدنيا . اقتل . اقتل .. بلا تردد أي ارادة . تقف في سبيل هذه الوصية .. هذه الأموال في البنوك وفي الخزائن ليست ملكي لترثوها .. انها سرقات .. لا تكفير لها الا أن تبني كما هدمت وتصنع من الحياة بقدر ما أهدمت

- والعمارات :

قالها الابن الأصغر بصوت مرتجف :

- تباع في مزادات ويصنع بثمنها نفس الشيء.

- وكازينو القمار .. وأوبرج ميلانو .. وشركات بيع السلاح في لندن وشقة باريس وفيللا جنيف .. وشاليهات فلوريدا

- تباع كلها . لانصيب لأحد فيها .. ولايد لأحد عليها .. ولا تؤول لأحد منكم .. انها ملكي وحدي وأنا وهبتها لنفس الأغراض .. وثمنها يكفي لانشاء جامعة

- ونحن ماذا يبقى لنا وكيف نعيش !؟

- ان المليون دولار التي ستقسمونها بينكم تساوي أربعة ملايين جنيه مصرى اى مليون جنيه مصرى لكل واحد فيكم .. وهي بداية تكفى لأن يبدأ كل منكم حياة شريفة...

وبدت كلمة الشرف غريبة وهي تخرج من فم «الضبع» صاحب أكبر عصابة مخدرات في الشرق الأوسط، وبدا لها رنين غريب في جو الصمت والرهبة مما جعل كل ابن يتلفت في وجه اخيه ويقلب شفثيه ، في انتظار معجزة .

وكانت المفاجأة مرعبة .. فقد سحب الضبع الطنبجة من يد الابن الكبير ولوح بها في وجوههم وأطلق الرصاص في الهواء .. وفي كل اتجاه .. مما جعلهم يتقافزون في رعب ويلتصقون بالجدران بينما تهدج صوت الرجل وهو ينطق:

-هذا آخر أمر.. آخر امر لي قبل أن أموت ولابد أن ينفذ

واختنق صوته وانطلق يلهث

ثم سكن فجأة وسقط رأسه على صدره ولفظ آخر أنفاسه في صمت

واطبقت لحظة ثلجية من الدهول والربعب على الجميع .. لا حركة .. ولا ولاشيء سوى أنفاس مرتجفة ونبضات مضطربة ونظرات زائغة ، ثم بدأ الابن الأصغر يتحرك ويسعل ويلوح بيديه في الهواء صوت ولا يجد كلاما : ثم ما لبث أن جمع أشتات نفسه ثم انفجر قائلا :

- لقد فعل كل شيء لم يترك جريمة لم يرتكبها ، لم يدع لذة لم ينتهبها لم يدع امرأة لم يغتصبها ، لم يدع شرا لم يقارفه ، لم يدع رذيلة لم يلهث خلفها .. والآن وفي آخر لحظة حينما فقد القوة على عمل أي شيء . وحينما فقد الأمل في أي متعة وفقد القدرة على أي لذة .. الآن فقط يقرر أن يبعثر كل أمواله ويحرمنها منها لأنه أصبح وليا من أولياء الله شغله الشاغل بناء المساجد ومقارء القرآن والملاجيء وبيوت الأيتام ، شيء غير مفهوم

-الدكتور الذي كشف عليه بالأمس قال انه قد أصابه ضمور في المخ.

- هي أعراض هذيان بلا شك

- أنه يخرج من غيبوبة ليعود الى غيبوبة . ولا يمكن أن يؤخذ كلامه مأخذ الجد .

قال الابن الكبير في هدوء مريب :

- ولماذا لا يؤخذ كلامه على أنه توبة حقيقية ؟!

فأجاب الابن الأصغر في عصبية

- توبة رجل مشلول فقد القدرة على كل شيء .. لا يمكن أن تكون توبة حقيقية

قال الابن الأوسط مؤيدا :

- فعلا . التوبة عن الذنب لاتكون مفهومة الا من رجل قادر على الذنب .. فهو يقلع عن ذنبه بارادته واختياره اما فاقد الارادة وفاقد الاختيار وفاقد القدرة .. فهو كذاب اذا ادعى فضيلة .. واذا ادعى توبة

قال الابن الكبير بنفس النبرة الهادئة :

- التوبة مسألة نية . ولا يحكم على صدق النيات الا الله .. وليس من حقنا أن نكذب الرجل فلا احد منا يطلع على قلبه

- ان قلبه بلون القطران . حياته كلها تقول هذا..

قال الابن الأصغر :

- ان حالته مثل حالة رجل تاب عن نزول البحر حينما فقد القدرة على السباحة

فاجاب الابن الأكبر :

- لا يمكن أن تتهمه بالكذب الا اذا استعاد قدرته على السباحة ولم ينفذ وعده .. ونفس الشيء .. لا يمكن أن تتهم أبانا بالكذب الا اذا استعاد حياته واستعاد صحته .. ثم عاود جرائمه .. ولم ينفذ وعده وهو مالا سبيل إلى معرفته

- ماذا تعنى ؟

- اعنى ان الوصية واجبة .. ولاسبيل الى الطعن عليها .. وسوف أحرص على تنفيذها : وأخرج طبنجته ووضعها على المائدة مردفا:
- وعلى من يقف في وجه ارادة الميت .. أن يستعد ليلحق به .
وقفز الابن الأصغر مرتاعا وهو يردد في دهشة :
- هل جننت .. هل فقدت عقلك .. هل صدقت هذا المعتوه ؟!
- وخرجت من الأخوين الآخرين تمتامت مرتعشة :
- هل نحرمت انفسنا من مائة مليون جنيهه لمجرد نزوة توبة خرجت من دماغ مشلول.

- ألم نكسب له هذه الملايين بدمنا وعرقنا . كيف لا تكون أموالنا

قال الابن الأكبر وهو يعبث بزناد مسدسه :

- انها سرقات . ربما كانت هذه الكلمة هي كلمة الصدق الوحيدة التي قالها أبونا في حياته .. ولكنه قالها . وقد صدق .. وأنا أشهد على ذلك ... والقلى الذين قتلناهم من حرس الحدود ومن خدم الفنادق ومن ضباط الاتريول .. يشهدون . والله فوق ذلك يرى ويشهد.

- أنت أيضا تتكلم عن الله .. متى عرفت الله وبالأمس كنت تقتل .

- ان رؤية الموت تختلف كثيرا عن تذوقه .. لقد نطق أبونا بالحكمة أخيرا . لم يكن معتوها حينما قالها .. ان الذي سوف يموت منكمر ويتحول الى رمة يأكلها الدود والى تراب تدوسه النعال .. سوف يدرك أن هناك فارقا كبيرا .. كبيرا جدا بين رؤية الموت وبين تذوقه .. وليس منكمر من هو بعيد عن هذا المصير .

وعاد يغازل زناد مسدسه في هدوء مريب

- أنت تهذى .. أنت لست في وعيك .. لقد أصابك موت ايينا بالهذيان.

- لم أكن في وعي في أي يوم من الأيام كما أنا الآن.. بل أنا كمن أخرج رأسه من تحت الماء لأول مرة ورأى لأول مرة حقيقة الدنيا

- وماهي حقيقة الدنيا؟

- بالوبة توشك أن تنفجر... فقاعة تلمع بألوان الطيف الجميلة البراقة ..

ثم فجأة تصيح لاشيء .

- هل أصبحت واعظا

- لا بل أنا مجرد قائم على تنفيذ وصية

قال الابن الأصغر:

- انها مجرد كلام شفوى .. لا يساوى الحبر الذي كتب به .. وهو أيضا لم يعيش حتى يوقعها .. انها مجرد قصاصة ورق بلا توقيع ولن يأخذ بها قضاء أو قانون

ومد يده فجأة واختطف الورقة ومزقها في عصبية الى مزق صغيرة

ونظر اليه الابن الأكبر نظرة ثلجية وأجاب في بطء ثقيل :

- ومنذ متى كنا نلجأ الى القضاء أو نحتكم الى القانون أو نأخذ برأى

العدل

-لم تعد هناك وصية ... انتهى كل شيء

فأردف الابن الأكبر في نبرة كرنين الفولاذ :

- أنا الوصية .. وأنا القانون .. وأنا العدل .

وفجأة وفي حركة غير محسوبة أخرج الابن الأصغر مسدسه وأطلق رصاصة على أخيه الأكبر أصابت كتفه وجاء الرد فوريا من الطبنجة في يد الأخ الأكبر سيلا من الطلقات .. وانبطح الأخوة أرضا يتبادلون الرصاص . وأسفرت المذبحة عن ثلاثة قتلى وأفلت الأخ الأصغر من الموت ليسرع الخطى الى الخزانة .. وإلى مخابء الدولارات في الجدران

يفرغ كل شيء في حقيبة كبيرة وليقفز بها الى عربته المرسيديس وليدوس على البنزين باقصى سرعة وقد بسط أمامه خريطة كبيرة .. وراح ينظر فيها .. باحثا عن خط سير مأمون الى الصحراء الليبية عبر الحدود .

كانت ليبيا بعد فتح الحدود وإزالة الجمارك هي أكثر الأهداف أمانا

ولم يتردد .

وأطلق لسيارته العنان وقد راوده الشعور بالأمن لأول مرة بعد ليلة عاصفة .. لم يكن يفكر في أي شيء .. ولم يكن نادما على أي شيء . كان يشعر بنفسه فقط . وهكذا عاش دائما لا يفكر الا في نفسه وفي لحظته وكان يؤمن بالحكمة التي علمها له أبوه . أن كل الناس حشرات يمكن اصطليادها بالعسل . ومن لا يقع منها في العسل يقع في السم . ولم يحدث أن شعر مرة واحدة بروابط العائلة أو صلة الدم .. وماكان أبوه وأخوته الا مجرد وسائل للثراء السريع وجمع الدولارات

مجرد أعضاء عصابة يجتمعون وينفضون على خطط القتل و الاجرام .. ويعود كل واحد آخر الليل الى بيته لينام بلا ذرة ندم

وكل ما جرى من حكاية الوصية كان أضغاث احلام ... مجرد جملة اعتراضية بلا معنى جاءت بين قوسين .. ثم عاد سياق الحياة ليستأنف مسيرته كالمعتاد .. قتل و رصاص وهرب واختفاء...

لا جديد .

وضغط على البنزين أكثر .. وانطلقت المرسيديس تسابق الريح

***

ربما مضت سبع ساعات أو أكثر .

لا يذكر بالضبط .. فالساعة توقفت بعد ان اصابتها رصاصة اثناء تبادل الطلقات .. وقد انقذت الساعة السميكة معصم يده . وهو يرى الآن الصحراء تمتد أمامه بشعابها وتلالها الرملية على مدى البصر والفجر يبدو من وراء الأفق والشمس تطلع . وبعد ساعات اخرى سوف تلتهب الرمال بحرارة أغسطس المشتعلة... شكرا لجهاز التكييف الذي يقوم بواجبه

***

هل مضت عدة ساعات اخرى ؟

انه يرى الشمس في السماء والصحراء تحولت الى بريق أبيض يعمى العين

لقد توقف مرتين واستبدل اطارا أماميا .. وملاً جهاز التبريد بالماء ولم يبق عنده ماء .. ليملاً الجهاز بجرعة أخرى . وتوقف مرة ثالثة ليملا خزان البنزين بما تبقى عنده من احتياطي والصحراء مازالت تمتد أمامه بلا نهاية . هل أخطأ في اختيار الممرات ؟

وعاد ينظر الى الخريطة .. ويمر بأصبعه على الخطوط الطويلة

نعم .. لقد دخل في ممر دائري .. وسيكون معنى هذا بضع ساعات زيادة ليصل إلى الحدود الليبية. لا يهيم .. خزان الماء ممتلىء وكذلك خزان البنزين .. ومزيد من السرعة سوف يختصر الزمن.

***

الشمس تغرب وساعات اخرى بطيئة ثقيلة ومؤشر البنزين يقترب من الصفر والللمبة الحمراء تضيء .

الخريطة تقول أن ما تبقى لبلوغ الحدود قليل ربما عشرة كيلو مترات .. ربما أقل ، واذا نفذ البنزين بعد خمسة أو ستة كيلو مترات ... فإنه يستطيع أن يحمل حقيبته ويمشى الباقي على قدميه.. وساعات أخرى قلقلة متوترة

وتتوقف العربة كخزير أسود في صحراء حالكة الظلمة.

ويحمل حقيبته وينزل .. ليمشى وقد وضع الخريطة في جيبه .

ساعة أخرى .. ساعتان .. ثلاث ساعات .. وتهاوى ساقاه ويتكوم فينام على تل من الرمال الناعمة .. فاقد القوى تماما وما تكاد

تمر دقائق حتى ينتفض من لدغة تلسهه كالنار .

يطرف عينيه يرى ثعبان الطريشة يعود أدرجه ليغوص في الرمل بعد أن فعل فعلته
انه يعلم ماذا ستفعل به لدغة الطريشة من ثعبان بهذا الحجم الذي رآه.

لا أمل .. انتهى كل شيء..

وزحف على بطنه ليفتح الحقيبة ويلقى نظرة اخيرة على ملايين الدولارات المكدسة . وبدأ السم يسرى في دمه ليصل الى مركز
التنفس ويصيب عضلات التنفس بالشلل .

وبداً صوته يتحشرج ويحتضر ويسلم الروح . وهبت دوامة عاتية من الرمال بعثرت محتويات الحقيبة لتنتشر على مساحة شاسعة
من الصحراء وتبعثر اكوام الدولارات الى هباء ..

أمام عيين تحمدان

ومات أحر ابناء عائلة الضبع .

وعرف أخيرا الفرق بين رؤية الموت وبين تذوقه

وكمر كان الفارق كبيرا

-نهاية القصة-

